

WIELKOPOLSKI WOJEWÓDZKI INSPEKTOR
INSPEKЦИИ HANDLOWEJ
Al. Marcinkowskiego 3, 61-745 Poznań

Poznań, dnia 20 września 2024 r.

UH.8361.191.2024
ZPO

B&B HOTELS POLSKA Sp. z o.o.
Plac Przymierza 6
03-944 Warszawa

DECYZJA

Wielkopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej, działając na podstawie art. 104 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. *Kodeks postępowania administracyjnego* (tj. Dz. U. z 2024 r., poz. 572), zwanej dalej „Kpa” oraz art. 6 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 9 maja 2014 r. *o informowaniu o cenach towarów i usług* (tj. Dz. U. z 2023 r., poz. 168), zwanej dalej „ustawą”, po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego,

nakłada

na przedsiębiorcę B&B HOTELS POLSKA Sp. z o.o., Plac Przymierza 6, 03-944 Warszawa, NIP: 5252421465, karę pieniężną w wysokości 2.300,00 zł (słownie: dwa tysiące trzysta złotych 00/100), za niewidocznienie w miejscu sprzedaży cen jednostkowych oferowanych do sprzedaży towarów oraz uwidocznienie cen w sposób niejednoznaczny i budzący wątpliwości, wbrew obowiązkom w art. 4 ust. 1 ustawy.

Należność tytułem nałożonej kary pieniężnej strona postępowania administracyjnego (przedsiębiorca) zobowiązana jest uiścić na rachunek bankowy Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Poznaniu, Nr konta NBP O/O Poznań:

96 1010 1469 0032 7422 3100 0000

w terminie 7 dni od dnia, w którym decyzja o nałożeniu kary stanie się ostateczna.

UZASADNIENIE

Wielkopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej przeprowadził, w dniach od 16 do 19 lipca 2024 r. kontrolę w hotelu „Hotel B&B Poznań Old Town”, Plac Wolności 16, 61-739 Poznań, prowadzonym przez B&B HOTELS POLSKA sp. z o.o., Plac Przymierza 6, 03-944 Warszawa, NIP: 5252421465.

W toku kontroli sprawdzono łącznie 83 pozycje cenowe, stwierdzając nieprzestrzeganie obowiązujących przepisów prawa w przypadku 42 pozycji, tj.:

- w przypadku 4 pozycji w cenniku nie uwidoczniono ilości napojów i wyrobów:

- 1) Herbata, w cenie 7,00 zł,
- 2) Kawa, w cenie 7,00 zł,
- 3) Czekolada, w cenie 7,00 zł
- 4) Pizza, w cenie 25,00 zł,

- w przypadku 38 pozycji nie uwidoczniono ceny jednostkowej towarów:

- 5) Wino Prosecco Stock D.O.C, alk. 11%, a'200 ml, w cenie 22,00 zł,
- 6) Wino Prosecco Stock Rose Brut, alk. 11%, a'200 ml, w cenie 22,00 zł,
- 7) Bourbon Jim Beam & Cola w puszcze, alk. 4,5%, a'330 ml, w cenie 22,00 zł,

- 8) Wódka Finlandia, alk. 40%, a'500 ml, w cenie 85,00 zł,
- 9) Wódka Soplita, alk. 40%, a'500 ml, w cenie 60,00 zł,
- 10) Wódka Lubelska cytrynowa, alk. 28%, a'500 ml, w cenie 45,00 zł,
- 11) Cydr klasyczny Lubelski, alk. 4,5%, a'400 ml, w cenie 12,00 zł,
- 12) Wódka Finlandia, alk. 40%, a'500 ml, w cenie 85,00 zł,
- 13) Napój Coca Cola w butelce, a'500 ml, w cenie 7,00 zł,
- 14) Napój Coca Cola zero cukru w butelce, a'500 ml, w cenie 7,00 zł,
- 15) Napój Sprite w butelce, a'500 ml, w cenie 7,00 zł,
- 16) Napój Fanta w butelce, a'500 ml, w cenie 7,00 zł,
- 17) Piwo Tyskie, alk. 5,2%, a'500 ml, w cenie 10,00 zł,
- 18) Piwo Żywiec, alk. 5,5%, a'500 ml, w cenie 10,00 zł,
- 19) Piwo American IPA Pinta atak chmielu, alk. 6,1%, a'500 ml, w cenie 14,00 zł,
- 20) Napój energetyczny Black w puszcze, a'250 ml, w cenie 9,00 zł,
- 21) Sok Cappy jabłkowy w butelce, a'330 ml, w cenie 7,00 zł,
- 22) Sok Cappy pomarańczowy w butelce, a'330 ml, w cenie 7,00 zł,
- 23) Woda Primavera niegazowana, a'500 ml, w cenie 6,00 zł,
- 24) Woda Primavera gazowana, a'500 ml, w cenie 6,00 zł,
- 25) Kawa w butelce Starbucks Frappuccino, a'250 ml, w cenie 12,00 zł,
- 26) Kawa w puszcze Starbucks Daily Brew, a'250 ml, w cenie 10,00 zł,
- 27) Kawa Starbucks Carmel Macchiato, a'220 ml, w cenie 10,00 zł,
- 28) Wafle ryżowe naturalne Kupiec, a'120 g, w cenie 8,00 zł,
- 29) Przekąska Bake Rolls bekon/pizza/czosnek, a' 150 g, w cenie 12,00 zł,
- 30) Chipsy Lay's paprykowe, a'130 g, w cenie 12,00 zł,
- 31) Paluszki Beskidzkie z solą, a'70 g, w cenie 8,00 zł,
- 32) Rogalik 7Days Cream cookies, a'60 g, w cenie 9,00 zł,
- 33) Baton Snickers, a'50 g, w cenie 8,00 zł,
- 34) Baton KitKat, a'42 g, w cenie 8,00 zł,
- 35) Baton Knoppers, a'40 g, w cenie 6,00 zł,
- 36) Ciastka Milka pieguski, a'135 g, w cenie 12,00 zł,
- 37) Pianki Jojo o smaku truskawkowo-waniliowym, a'86 g, w cenie 12,00 zł,
- 38) Pestki dyni w belgijskiej czekoladzie, Quick Choco, a'70 g, w cenie 7,50 zł,
- 39) Lody w kubku Koral, a'89 g, w cenie 4,00 zł,
- 40) Lody Grand Chocolate, a'85 g, w cenie 8,00 zł,
- 41) Lód Sooo Milker Classic, a'55 g, w cenie 5,00 zł,
- 42) Lód Ekipa XL, a'67 g, w cenie 5,00 zł.

Powyższe stanowi naruszenie obowiązków wynikających z art. 4 ust. 1 ustawy oraz wymagań wskazanych w § 3, § 4 oraz § 9 ust. 2 rozporządzenia Ministra Rozwoju i Technologii z dnia 19 grudnia 2022 r. w sprawie uwidaczniania cen towarów i usług (Dz. U. z 2022 r., poz. 2776), zwanego dalej „rozporządzeniem”, wydanego na podstawie art. 4 ust. 6 ustawy, a także narusza interesy konsumentów.

Zgodnie z treścią art. 4 ust. 1 ustawy, „W miejscu sprzedaży detalicznej i świadczenia usług uwidacznia się cenę oraz cenę jednostkową towaru lub usługi w sposób jednoznaczny, niebudzący wątpliwości oraz umożliwiający porównanie cen.”.

Jak wynika z § 3 ust. 1 rozporządzenia, „Cenę, cenę jednostkową lub informację o obniżonej cenie uwidacznia się na danym towarze, bezpośrednio przy towarze lub w bliskości towaru, którego dotyczy cena, cena jednostkowa lub informacja o obniżonej cenie, w miejscu ogólnodostępnym i dobrze widocznym dla konsumentów.”. Zgodnie z treścią § 3 ust. 2 rozporządzenia, „Cenę, cenę jednostkową lub informację o obniżonej cenie uwidacznia się w szczególności: 1) na wywieszce, która może mieć formę wyświetlacza elektronicznego; 2) w cenniku; 3) w katalogu; 4) na obwolutcie; 5)

w postaci nadruku lub napisu na towarze lub opakowaniu.". Przepis § 4 ust. 1, 2 oraz 3 rozporządzenia wskazuje, że „Cena jednostkowa dotyczy odpowiednio ceny za:

- 1) litr lub metr sześcienny – dla towaru przeznaczonego do sprzedaży według objętości;
- 2) kilogram lub tonę – dla towaru przeznaczonego do sprzedaży według masy;
- 3) metr – dla towaru przeznaczonego do sprzedaży według długości;
- 4) metr kwadratowy – dla towaru przeznaczonego do sprzedaży według powierzchni;
- 5) sztukę – dla towaru przeznaczonego do sprzedaży na sztuki (ust. 1).

W szczególnych przypadkach uzasadnionych rodzajem, przeznaczeniem lub zwyczajowo oferowaną ilością towarów przy uwidacznianiu cen jednostkowych dopuszcza się stosowanie dziesiętnych wielokrotności i podwielokrotności legalnych jednostek miar innych niż określone w ust. 1 (ust. 2). W przypadku towaru pakowanego oznaczonego liczbą sztuk dopuszcza się stosowanie przeliczenia na cenę jednostkową za sztukę lub za dziesiętną wielokrotność liczby sztuk (ust.3).”.

W myśl § 9 ust. 2 rozporządzenia „Cennik, o którym mowa w ust. 1, zawiera także aktualne informacje umożliwiające konsumentom identyfikację ceny z potrawą lub wyrobem, w szczególności pełną nazwę potrawy lub wyrobu, pod którą są one sprzedawane, oraz określenie ilości potrawy lub wyrobu, do której odnosi się cena.”.

Stosownie do art. 6 ust. 1 ustawy, „Jeżeli przedsiębiorca nie wykonuje obowiązków, o których mowa w art. 4 ust. 1-5, wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej nakłada na niego, w drodze decyzji, karę pieniężną do wysokości 20 000 zł.”.

W związku z powyższym, Wielkopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej, pismem z dnia 19 sierpnia 2024 r. znak UH.8361.191.2024 (doręczonym 23 sierpnia 2024 r.), zawiadomił stronę o wszczęciu z urzędu postępowania w sprawie nałożenia administracyjnej kary pieniężnej na podstawie art. 6 ust. 1 i 3 ustawy. Stronę pouczone, że może brać czynny udział w każdym stadium postępowania, w szczególności zapoznać się ze zgromadzonymi w tej sprawie materiałami, wypowiadać się co do zebranych dowodów, a także przedstawić stanowisko w powyższej sprawie oraz składać wnioski dowodowe, w terminie 14 dni od daty doręczenia zawiadomienia o wszczęciu postępowania administracyjnego, co stanowi realizację zasady czynnego udziału strony w postępowaniu administracyjnym, o której mowa w art. 10 § 1 Kpa.

Strona została ponadto wezwana do przedłożenia informacji o wielkości obrotów i przychodów osiągniętych w 2023 roku, co stanowi zgodnie z art. 6 ust. 3 pkt 3 ustawy, jedną z ustawowych dyrektyw wymiaru administracyjnej kary pieniężnej, nakładanej w trybie przepisów ustawy.

Przedsiębiorca pismem z dnia 30 sierpnia 2024 r. przedłożył informację o przychodach i obrotach spółki oraz przedstawił stanowisko w przedmiotowej sprawie. Strona wskazała, że poza nieprawidłowościami „mniejszej wagi” wykazanymi w toku kontroli, nie dopuścił do żadnych innych nieprawidłowości oraz podjął natychmiastowe działania naprawcze celem prawidłowego stosowania regulacji ustawy, jak również, że było to pierwsze naruszenie strony. Ponadto przedsiębiorca zapewnił, że stwierdzone w toku kontroli naruszenia nie były świadomym działaniem. Strona podniosła także, iż skutek naruszenia nie uzyskała żadnych dodatkowych korzyści ze szkodą dla konsumentów.

Podstawą do ewentualnego odstąpienia od nałożenia kary pieniężnej jest w niniejszej sprawie art. 189f § 1 Kpa, który stanowi, że: „Organ administracji publicznej, w drodze decyzji, odstępuje od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej i poprzestaje na pouczeniu, jeżeli:

- 1) waga naruszenia prawa jest znikoma, a strona zaprzestała naruszania prawa lub

- 2) *za to samo zachowanie prawomocną decyzją na stronę została uprzednio nałożona administracyjna kara pieniężna przez inny uprawniony organ administracji publicznej lub strona została prawomocnie ukarana za wykroczenie lub wykroczenie skarbowe, lub prawomocnie skazana za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe i uprzednia kara spełnia cele, dla których miałyby być nałożona administracyjna kara pieniężna”.*

Wielkopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej stwierdził, że w przedmiotowej sprawie, nie zostały spełnione łącznie powyższe przesłanki pozwalające na zastosowanie art. 189f § 1 pkt 1 Kpa. W przedmiotowej sprawie nie zachodzi bowiem przesłanka znikomej wagi naruszenia prawa, a zatem nie jest zasadne zastosowanie art. 189f § 1 pkt 1 Kpa, skutkujące obligatoryjnym odstąpieniem od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej i poprzestaniem na pouczeniu. Skoro przedsiębiorca naruszył art. 4 ust. 1 ustawy, w przypadku 38 rodzajów oferowanych do sprzedaży towarów w opakowaniach jednostkowych oraz w przypadku 4 pozycji oferowanych w cenniku wyrobów spośród 83 skontrolowanych, nie można uznać, iż w niniejszej sprawie zakres naruszenia przepisów ustawy, a co za tym idzie waga naruszenia prawa, jest znikoma. Powyższe godzi w sposób oczywisty w prawo konsumenta do informacji i uniemożliwia mu porównanie cen towarów znajdujących się w obrocie handlowym. Cena jest jednym z podstawowych wyróżników towarów, poza marką oraz indywidualnymi preferencjami konsumentów, mającym wpływ na decyzje o zakupie towaru. Podkreślić należy, że jednym z głównych celów nałożenia na przedsiębiorców obowiązków zawartych w ustawie, jest wzmocnienie szeroko pojętej ochrony konsumenta. Uwidocznione prawidłowo informacje o cenie i cenie jednostkowej towaru umożliwiają konsumentowi porównanie poszczególnych cen, a następnie dokonanie przez niego właściwego wyboru, z uwzględnieniem jego sytuacji finansowej. Co więcej, Strona dopuszczając się wyżej wskazanych naruszeń ograniczyła konsumentom możliwość porównania cen względem danej ilości potrawy lub wyrobów z innymi potrawami lub wyrobami, a następnie dokonania przez nich właściwego wyboru z uwzględnieniem ich sytuacji finansowej. Brak określenia ilości potrawy lub wyrobów może spowodować, że konsument otrzyma każdorazowo inną wielkość potrawy lub wyrobu w tej samej cenie. Nadto wskazać należy, że wszczęcie kontroli, w toku której stwierdzono nieprawidłowości, poprzedzone zostało skierowaniem przez organ do przedsiębiorcy zawiadomienia o zamiarze wszczęcia kontroli z dnia 1 lipca 2024 r. znak UH.8360.176.2024, zawierającego m.in. informację o zakresie przedmiotowym kontroli oraz ustawowym terminie jej przeprowadzenia. Pomimo tego, przedsiębiorca zaprzestał naruszania prawa dopiero w wyniku przeprowadzenia kontroli.

Wskazać należy, że odpowiedzialność wynikająca z art. 6 ust. 1 ustawy ma charakter obiektywny i powstaje z chwilą popełnienia naruszenia. Jak trafnie zauważył Wojewódzki Sąd Administracyjny w Poznaniu w wyroku z dnia 6 lipca 2016 r., sygn. III SA/Po 287/16, „Istota odpowiedzialności administracyjnej sprowadza się do tego, że aby pociągnąć do niej określony podmiot konieczne jest zaistnienie wyłącznie dwóch zasadniczych przesłanek: po pierwsze, podmiot ten musi charakteryzować się cechami wyrażonymi w normie prawnej stanowiącej podstawę odpowiedzialności oraz po drugie, musi on wyczerpać określone w tej normie znamiona działania lub zaniechania lub znamiona tegoż zachowania muszą zostać wyczerpane przez inny podmiot - o ile norma prawna przypisuje zachowanie innego podmiotu lub skutek tego zachowania wspomnianemu podmiotowi administrowanemu (delikt administracyjny). Zaistnienie powyższych przesłanek jest co do zasady wystarczające, aby podmiot administrowany poniósł z tytułu popełnionego deliktu administracyjnego ujemne konsekwencje (sankcję administracyjną)”. Oznacza to, że przesłanką tej odpowiedzialności jest samo stwierdzenie przez właściwą jednostkę administracji publicznej nieprzeprzeżenia przez określony podmiot (administrowany), nałożonych prawem obowiązków. Mając więc na uwadze charakter odpowiedzialności administracyjnej, bez znaczenia pozostają okoliczności, w wyniku których strona dopuściła się nieprawidłowości, czy działania naprawcze podjęte w efekcie ustaleń kontroli, gdyż karę nakłada się za samo naruszenie prawa. Okoliczność zaprzestania naruszania przepisów prawa i podjęcia działań naprawczych nie zwalnia strony

z odpowiedzialności za niedopełnienie obowiązków, co zostało stwierdzone w chwili kontroli, może jednak mieć wpływ na ocenę całokształtu sprawy przez organ administracji publicznej oraz zostać wzięte pod uwagę przy ustalaniu wymiaru sankcji administracyjnoprawnej.

Brak jest również podstaw do odstąpienia od nałożenia kary pieniężnej na gruncie art. 189f § 1 pkt 2 Kpa. Organ w toku postępowania nie stwierdził, aby za to samo zachowanie na stronę została uprzednio nałożona administracyjna kara pieniężna lub strona została prawomocnie skazana za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe. Strona postępowania, prawidłowo pouczone o możliwości wypowiedzenia się w sprawie, nie podniosła również żadnej z powyższych okoliczności.

Z kolei zgodnie z art. 189f § 2 Kpa „W przypadkach innych niż wymienione w § 1, jeżeli pozwoli to na spełnienie celów, dla których miałyby być nałożona administracyjna kara pieniężna, organ administracji publicznej, w drodze postanowienia, może wyznaczyć stronie termin do przedstawienia dowodów potwierdzających:

- 1) usunięcie naruszeń prawa lub
- 2) powiadomienie właściwych podmiotów o stwierdzonym naruszeniu prawa, określając termin i sposób powiadomienia.”

Literalna wykładania ww. przepisu jednoznacznie wskazuje, iż warunkiem zastosowania odstąpienia od nałożenia kary jest usunięcie naruszenia prawa, przy czym termin ten należy interpretować ściśle, a więc bez rozszerzenia jego znaczenia na przypadki „zaprzestania naruszania prawa”, tych bowiem dotyczy regulacja art. 189f § 1 kpa (por. Kodeks postępowania administracyjnego. Komentarz Red. Prof. Dr hab. Marek Wierzbowski, red. Prof. Dr hab. Aleksandra Wiktorowska. Rok 2021: „Z uwagi na odmienne brzmienie tych sformułowań na gruncie komentowanego artykułu należy uznać, że „usunięcie naruszenia prawa” nie jest tożsame z „zaprzestaniem naruszenia”). Tym samym, aby usunąć naruszenie prawa nie wystarczy przerwać naruszenie przepisów prawa, lecz należy usunąć skutki naruszenia (z oczywistych przyczyn nie jest możliwe wyeliminowanie samego naruszenia, a więc zdarzenia z przeszłości, które już zaistniało). Należy zatem uznać, iż powyższy przepis ma zastosowanie w tych przypadkach, gdy brak jest możliwości wyeliminowania samego naruszenia, natomiast możliwym jest wyeliminowanie jego skutków. Przechodząc na grunt przedmiotowej sprawy należy zauważyć, że w toku kontroli stwierdzono naruszenia polegające na niewidocznieniu w miejscu sprzedaży cen jednostkowych oferowanych do sprzedaży towarów, oraz na braku uwidocznienia ilości potrawy i wyrobów, do których odnosi się podana cena. Strona zaprzestała naruszania prawa dopiero w toku postępowania kontrolnego. W przedmiotowej sprawie nie jest natomiast możliwe usunięcie skutków naruszenia prawa. Należy bowiem pamiętać, że uwidocznienie cen jednostkowych oraz podanie ilości potraw i wyrobów, do których odnosi się podana cena pełni funkcję informacyjną, umożliwiając konsumentowi porównanie poszczególnych cen, a następnie, po otrzymaniu rzetelnej informacji, podjęcie świadomego wyboru. Oznacza to, że w przypadku tego obowiązku nie jest możliwym usunięcie skutków jego naruszenia, ponieważ brak jest narzędzi pozwalających na udzielenie prawidłowej informacji o cenach tym konsumentom, którzy już np. zapoznali się z dotychczasowymi oznaczeniami cenowymi i opuścili hotel prowadzony przez przedsiębiorcę.

Zatem w przedmiotowej sprawie nie została spełniona przesłanka, w postaci konieczności usunięcia skutków naruszenia prawa. Tym samym, nie zachodzą podstawy do zastosowania odstąpienia od nałożenia kary na podstawie art. 189f § 2 i 3 Kpa.

Zgodnie z treścią art. 6 ust. 3 ustawy, „Przy ustalaniu wysokości kary pieniężnej wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej uwzględnia:

- 1) stopień naruszenia obowiązków, o których mowa w art. 4 ust. 1-5, w tym charakter, wagę, skalę i czas trwania naruszenia tych obowiązków;

- 2) *dotychczasową działalność przedsiębiorcy, w tym podjęte przez niego działania w celu złagodzenia lub naprawienia szkody poniesionej przez konsumentów, wcześniejsze naruszenia obowiązków, o których mowa w art. 4 ust. 1-5, przez tego przedsiębiorcę oraz uzyskane przez przedsiębiorcę korzyści majątkowe lub straty w związku z naruszeniem tych obowiązków;*
- 3) *wielkość obrotów i przychodu przedsiębiorcy;*
- 4) *sankcje nałożone na przedsiębiorcę za to samo naruszenie w innych państwach członkowskich Unii Europejskiej w sprawach transgranicznych, jeżeli informacje o takich sankcjach są dostępne w ramach mechanizmu ustanowionego rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/2394 z dnia 12 grudnia 2017 r. w sprawie współpracy między organami krajowymi odpowiedzialnymi za egzekwowanie przepisów prawa w zakresie ochrony konsumentów i uchylającym rozporządzenie (WE) nr 2006/2004 (Dz. Urz. UE L 345 z 27.12.2017, str. 1, z późn. zm.).”*

Dokonując zatem oceny stopnia naruszenia obowiązków przez przedsiębiorcę, organ zakwalifikował stwierdzone uchybienia jako naruszenie obowiązków w stopniu wysokim.

Przedsiębiorca naruszył obowiązki wynikające z art. 4 ust. 1 ustawy w sposób wyżej wskazany w przypadku 42 spośród łącznie 83 skontrolowanych partii towarów oraz pozycji z cennika.

Powyższe godzi w sposób oczywisty w prawo konsumenta do informacji i uniemożliwia mu porównanie cen towarów znajdujących się w obrocie handlowym. Co więcej, strona dopuszczając się wyżej wskazanych naruszeń ograniczyła konsumentom możliwość porównania cen względem danej ilości potrawy lub wyrobów z innymi potrawami lub wyrobami, a następnie dokonania przez nich właściwego wyboru z uwzględnieniem ich sytuacji finansowej. Brak określenia ilości potrawy lub wyrobów może spowodować, że konsument otrzyma każdorazowo inną wielkość potrawy lub wyrobu w tej samej cenie.

Jednocześnie organ wskazuje, iż oceniając kwestie czasu trwania naruszenia obowiązków, organ uwzględnił, że wszczęcie kontroli, w toku której stwierdzono nieprawidłowości, poprzedzone zostało skierowaniem przez organ do przedsiębiorcy zawiadomienia o zamiarze wszczęcia kontroli z dnia 1 lipca 2024 r., zawierającego m.in. informację o zakresie przedmiotowym kontroli oraz ustawowym terminie jej przeprowadzenia. Pomimo tego, przedsiębiorca zaprzestał naruszania prawa dopiero w wyniku przeprowadzenia kontroli.

Przy ocenie dotychczasowej działalności przedsiębiorcy, Wielkopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej wziął pod uwagę fakt, że w stosunku do skontrolowanego przedsiębiorcy nie stwierdzono wcześniej naruszenia obowiązków w zakresie przestrzegania przepisów ustawy. Uwzględniono również fakt, iż w toku kontroli przedsiębiorca podjął dobrowolne działania naprawcze i uwiłoczniał ceny jednostkowe, a także ilości wyrobów zgodnie z obowiązującymi przepisami. Jednocześnie organ uwzględnił, iż w związku z naruszeniem ustawy strona nie uzyskała żadnych dodatkowych korzyści.

Biorąc pod uwagę trzecią przesłankę wpływającą na wymiar kary pieniężnej, Wielkopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej wziął pod uwagę wielkość obrotów i przychodu strony, podaną przez przedsiębiorcę w piśmie z dnia 30 sierpnia 2024 r.

Przesłanka zawarta w art. 6 ust. 3 pkt 4 ustawy nie znajduje zastosowania, ponieważ kontrola przeprowadzona przez Inspekcję Handlową w przedmiotowej sprawie nie jest kontrolą przeprowadzoną w sprawach transgranicznych.

Mając na uwadze powyższe, w tym przypadku należało nałożyć odpowiednią karę pieniężną, w wysokości 2.300,00 zł (słownie: dwa tysiące trzysta złotych 00/100).

Wielkopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej zdecydował zatem jak w sentencji.

Zgodnie z treścią art. 7 ust. 1 i 3 ustawy, kara pieniężna, o której mowa w sentencji decyzji, stanowi dochód budżetu państwa, a przedsiębiorca jest zobowiązany wpłacić karę na konto bankowe Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Poznaniu, podane w sentencji decyzji, w terminie 7 dni od dnia, w którym decyzja o nałożeniu kary stanie się ostateczna. Kara niezapłacona w terminie staje się zaległością podatkową w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. *Ordynacja podatkowa* (t.j. Dz. U. z 2023 r., poz. 2383 z późn. zm.).

Pouczenie:

1. Od niniejszej decyzji na podstawie art. 127 § 1 i 2 Kpa, art. 129 § 1 i 2 Kpa w zw. z art. 5 ust. 2 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (t.j. Dz. U. z 2024 r., poz. 312) przysługuje stronie odwołanie do Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów 00-950 Warszawa, Plac Powstańców Warszawy 1, składane na piśmie za pośrednictwem Wielkopolskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej, skr. poczt. Nr 254, 60-967 Poznań 9, w terminie 14 dni od dnia jej doręczenia.
2. Zgodnie z art. 127a § 1 Kpa przed upływem terminu do wniesienia odwołania strona może zrzec się prawa do wniesienia odwołania wobec organu administracji publicznej, który wydał decyzję.
3. Zgodnie z art. 127a § 2 Kpa z dniem doręczenia organowi administracji publicznej oświadczenia o zrzeczeniu się prawa do wniesienia odwołania przez ostatnią ze stron postępowania, decyzja staje się ostateczna i prawomocna. Skutkuje to również brakiem możliwości zaskarżenia decyzji do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego.
4. W zakresie nieuregulowanym w ustawie o informowaniu o cenach towarów i usług, do kar pieniężnych stosuje się odpowiednio przepisy działu III ustawy *Ordynacja podatkowa*. Uprawnienia organów podatkowych przysługują Wielkopolskiemu Wojewódzkiemu Inspektorowi Inspekcji Handlowej.
5. Kara pieniężna podlega egzekucji w trybie przepisów ustawy z dnia 17 czerwca 1966 r. o *postępowaniu egzekucyjnym w administracji* (t.j. Dz. U. z 2023 r. poz. 2505 z późn. zm.), w zakresie egzekucji obowiązków o charakterze pieniężnym.

Otrzymują:

1. Strona;
2. a/a;
3. BA.

Wielkopolski Wojewódzki Inspektor
Inspekcji Handlowej

Elżbieta Wemisz-Kedra